

UMETNIČKI SAVET ULUV-a

poziva Vas da prisustvujete otvaranju izložbe

Vere Zarić

Izložba se otvara 21. februara 1977.

u 18,00 časova u Galeriji Bul. M. Tita 9, Novi Sad

Izložba je otvorena svakog dana od 10—12 i od 16—18 časova osim nedelje.

Izložba će trajati do 6. marta 1977.

VERA ZARIĆ, slikar

Novi Sad, Titogradska 8/v

Rodena u Beogradu 1948. god. Likovnu akademiju u Beogradu diplomirala je kod prof. Ljubice Sokić. Postdiplomske studije završila u klasi prof. Zorana Petrovića. Član ULUS-a od 1973. godine.

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

1973. Novi Sad

Važnija grupna izlaganja:

Redovno izlaže na studentskim izložbama do 1972. god.

1972. Sremski Karlovci, Novi Sad, Vršac, Sombor, Zrenjanin, Subotica.

1973. Pezaro, Urbino, Vrnjačka Banja, Novi Sad.

1974. Novi Sad, Berlin, Beograd, Galaco.

1975. Novi Sad, Beograd.

1976. Sombor, Cetinje, Sremska Mitrovica, Novi Sad, Zagreb, Vroclav.

Izdaje: Umetnički savet ULUV-a

Štampa: SNP OOUR »Štamparija«

Oslobodeno oporezivanja proizvoda i usluga na osnovu mišljenja Pokrajinskog sekretarijata za obrazovanje, nauku i kulturu br. 413-270/77

Od prvog samostalnog nastupa Vere Zarić u ovoj istoj Galeriji 1973. godine, kada se predstavila serijom slika i skupinom crteža, njen pristup problemima likovnih odnosa se, što je sasvim razumljivo, prilično promenio. Međutim, u ovom trenutku, dok su u toku pripreme za njenu drugu samostalnu izložbu, u prilici smo da potvrdimo određenu činjenicu još приметnijeg prisustva izvesnih, opštih elemenata neophodnih za potpunije dejstvo konačnog vizuelnog učinka ostvarenih plastičnih celina. Reč je o »aktivnom odnosu« prema smislu udarnog dejstva formiranih oblika, težnji ka »direktnijim likovnim konstatacijama«, »demistifikovanju značenja viđenih oblika« i uvek »konstruktivnoj određenosti« smisla vršenja likovne akcije.

Uporedo sa navedenim, pre tri godine iznetim, zapažanjima, u stvari, opštim odlikama koje definišu smisao svake korektno izvršene likovne radnje, javljaju se i novi momenti u pogledu odnosa prema poetskom podsticaju i činu same materijalizacije oblika, odnosno, univerzalnosti komuniciranja elemenata unutar zamišljenog sistema vizuelnih vrednosti. U pitanju su izražito novi momenti, koji se ogledaju u izboru drukčijeg repertoara motiva, opredeljenju za samo jednu oblast (crtež tušem i perom) i, verovatno samo privremeno, odlaganje slikarskog angažovanja.

Osnovu ranijih interesovanja Vere Zarić u primeni strategije formiranja konačne plastične realizacije činila je čvrsta vezanost za konkretne oblike. Njihovim uopštavanjem, odnosno, proširivanjem, zavisno od namere i potrebe »kazivanja«, postizala se nova likovna sadržajnost stvorene forme, mahom usmerene asocijativne i poetske vrednosti. Međutim, crteži pripremani za ovu izložbu pokazuju izvesnu suprotnost, što je samo uslovno posledica primenjene tehnike, a znatno više, naglašena potreba prevazilaženja konstantne fiksiranosti za određeni, lako prepoznatljivi, i u konačnoj realizaciji, relativno sputani repertoar mogućih dejstava ostvarene celine.

Seriya ovih crteža pokazuje, takode, da su kolebanja na relaciji crtež — slika, odnosno, grafičko — pikuralno, prevagnula u korist ovog prvog tako da su ranije pomenuta »sećanja« na crtež kao određeni »predložak« ili privremenu zamenu za slikarsku akciju, sada već sasvim iluzorna što je postignuto baš punim disciplinskim opredeljenjem. S druge strane, pomenuti problem identifikovanja neposrednog motiva pobude (ranije odmah uočljiv bez obzira na njegovu naknadnu sadržajnsku određenost) ovde je diskretniji zahvaljujući intenzitetu crtačkih intervencija čije bogatstvo izaziva i znatno složeniji spektar vizuelno transponovanih refleksija.

Važnu odliku ovih crteža predstavlja (kod ovog autora uvek prisutan) element same strukture oblika likovne celine, odnosno, naglašena složenost grade svih elemenata forme. Nasuprot njima, javljaju se karakteristični »beli prodori« koji ulazeći u samo tkivo, linijama i »mrljama« ostvarenih oblika, dobijaju značenje dvojakog smisla: kao elementi unutarnjeg osvetljavanja stvorenog plastičnog organizma i činilaca iluzije, for-

miranim masama tako neophodne, prostornosti. Takode, i pored primetne strogosti i disciplinovanosti toka same realizacije, pojavljuju se, u jednoj skupini radova, izvesna »lirska zvučja« koja se, već u narednoj grupaciji, pretvaraju u vidno opor, odnosno, eksplozivan »vizuelni udar«.

Likovna akcija Vere Zarić, posebno od trenutka kada u sedište interesovanja ulazi tehnika tuš i pero kao logičan nastavak ranijih opredeljenja (dominacija olovke), predstavlja, u ovom momentu, značajan korak napred, u prvom redu kao sasvim korektno ostvarena namera postizanja pune plastične samostalnosti oblika i njihovog, znatno bogatijeg, sadržajnskog smisla.

Miloš Arsić

Radovi:

1. Predeo I	tuš i pero	50 × 65	1976.
2. Predeo II.	tuš i pero	50 × 65	1976.
3. Predeo III	tuš i pero	50 × 65	1976.
4. Predeo IV	tuš i pero	50 × 65	1976.
5. Predeo V	tuš i pero	50 × 65	1976.
6. Predeo VI	tuš i pero	50 × 65	1976.
7. Predeo VII	tuš i pero	50 × 65	1976.
8. Predeo VIII	tuš i pero	50 × 65	1976.
9. Predeo IX	tuš i pero	50 × 65	1976.
10. Predeo X	tuš i pero	50 × 65	1976.
11. Predeo XI	tuš i pero	50 × 65	1976.
12. Predeo XII	tuš i pero	50 × 65	1976.
13. Predeo XIII	tuš i pero	50 × 65	1976.
14. Predeo XIV	tuš i pero	75 × 100	1977.
15. Predeo XV	tuš i pero	75 × 100	1977.
16. Predeo XVI	tuš i pero	75 × 100	1977.
17. Predeo XVII	tuš i pero	75 × 100	1977.
18. Predeo XVIII	tuš i pero	75 × 100	1977.